

ԴԻՄԱՌՆԱԿԱՆ ԽՕՍՔ

ԸՆԾԱՅՈՒԱԾՆԵՐԷՆ՝ ԸՆԾԱՅՈՂՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Արագասիպ, Կարիչ, Ծալող մենք մեքենայքս
 նորասաց՝ Սուրբ Յակոբեանց Տըպարանի,
 Մեր առաջին հանդիպական այս շարժման մէջ
 կոսանք այսօր, ի միասին, բիւր երանի
 Հոգիներուն Յովակիմեան վաղամեռիկ
 հարազատաց, Յարութիւնի եւ Տիրանի.
 Որոնց եղբայրը՝ Յովակիմ, եւ Զարուհի
 ու Մէօհրիպէ եւ Արափի, փոյրէր երեւ.
 Մեր միջոցաւ կ'օրհնեն անոնց քաղցր յիշատակն
 ու անոնց լոյս անմահութեան իմն աներեկ:
 Իսկ դուք ամէնէն ուր խրմբըւած էք՝ տօնելու
 Սուրբ Արթուրոյս այս օրը մեծ, փունջեր բերէք.
 Պանծացուցէք անոնց անուրբ օրհնութեամբ
 եւ երախտեաց հասուցումով եռանդագին:
 Բարեբարները այս ազգին՝ անոր հոգւոյն
 եւ գոյութեան, անոր սրբին գանձն են անգին:
 Յիշել զանոնք մեծարանով՝ պէտք է լինի
 ամէն Հայու պարսֆն ու ըղձամբը կաթոգին:
 Յորչափ այս սուրբ Հաստատութեան հովանոյն տակ՝
 այս կամարները կը պահեն ա՛յսպէս մեզ կանգուն,
 Յորչափ ասեմ հրսկեն մեր վրայ՝ կրօնի զգացմամբ
 եւ բարութեամբ վերադիտող աչիւր անմուն,
 Որքան ասեմ Մեծնոպեան ձոյլ այս տառերուն
 տողաւարին մէջէն՝ ոգի մը անմերկուն
 Տընօրինէ որ հոսին միշտ — ինչպէս արիւնն
 երակին մէջ — հաւաստին խանդը, հայրենեաց
 Մտածումը սուրբ, Հայ դրաբութեանց եւ պատմութեան,
 ու մեծասանչ մեր լեզուին սէրը անձկալիեաց,
 Այո՛, որչափ ասեմ Սիոնի այս լեռան վրայ
 կանգնի ուխտին մեր տապանակն երկնահայեաց,
 Մեր ճորճիւնին մէջ անդադար պիտի լըսուի
 գովեստն անոնց անուան եւ քաղցր յիշատակին:
 Օրհնութիւնն ձեզ, հարազատներդ Յովակիմեան.
 ձեր տան վրէժ, ա՛խ, քող ընդ միշտ ժրպի երկին.
 Նընչեցելոցդ՝ օրհնէ՛րք մեր ձայնն. իսկ կենդանեացդ՝
 երանաւէտ կեանքի մաղթանք միշտ սրբագին: